BM102 Algoritma ve Programlama II

Çoklu İşlev

İçerik

- 1. Çoklu İşlevin Gerçekleştirilmesi
- 2. Saf Sanal Fonksiyonlar ve SoyutSınıflar
- 3. SanalYıkıcıFonksiyonlar
- 4. Statik ve Dinamik Bağlama

Çözümlü Sorular

Hedefler

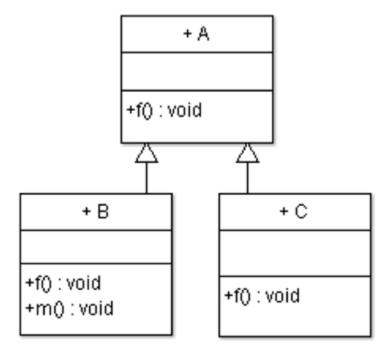

- Çoklu işlev prensibinin amacını anlatma
- Çoklu işlev yönteminin kullanılmasına yönelik gereksinimleri listeleme
- Verilen program parçasında çoklu işlevin uygulandığı yeri gösterme
- Verilen programı, çoklu işlev yöntemi ile yeniden yazma
- Sanal fonksiyonlar ve saf sanal fonksiyonlar arasındaki farkı açıklama
- Verilen problem tanımından soyut sınıflarıçıkarma
- Soyut ve somut sınıflar arasındaki farkları listeleme
- Soyut sınıflarına yönelik UML sınıf diyagramını çizme
- Sanal yıkıcı fonksiyon tanımlama
- Statik ve dinamik bağlama arasındaki farklarıanlatma

Çoklu İşlev

- İng. Polymorphism
- Nesne tabanlı programlamanın temel prensiplerinden biridir.
- Bir nesne göstergesinin veya referans değişkeninin farklı tipte nesneleri göstermesi ve gösterilen nesne tipine göre üye fonksiyonunu dinamik olarak çağırılmasıdır.
- Sınıflar arasında miras ilişkisi olması gerekir.
- Üst sınıfa tanımlı olan fonksiyonların alt sınıf üzerine yazılması yani yeniden tanımlanmış olması gerekir.

Üst Sınıf Tipinde Bir Göstergenin Alt Sınıf Nesnelerini Göstermesi Örnek:


```
//----- A.h -----
#ifndef A_H
#define A H
class A // Üst sınıf tanımı
    public:
        void f();
#endif
//----- A.cpp -----
#include "A.h"
#include <iostream>
using namespace std;
void A::f()
    cout<<"A"<<endl;</pre>
```

```
//----- B.h ------
#include "A.h"
class B:public A // A sınıfından türemiş alt sınıf tanımı
   public:
         void f();
         void m();
//----- B.cpp -----
#include "B.h"
void B::f()
    cout<<"B"<<endl;
void B::m()
    cout<<"m fonksiyonu"<<endl;</pre>
```

```
//----- C.h -----
#include "A.h"
class C:public A
                           // A sınıfından türemiş alt sınıf tanımı
    public:
        void f();
//----- C.cpp -----
#include "C.h"
void C::f()
    cout<<"C"<<endl;
```


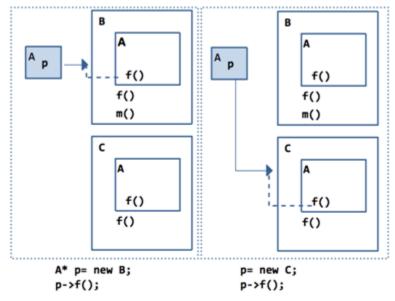
```
//----- Uygulama.cpp
#include "A.h"
#include "B.h"
#include "C.h"
int main(){
          A* p= new B;
                               // A tipindeki gösterge B tipindeki nesneyi gösterir
          p->f();
                               // A::f() çağırılır
          p= new C;
                               // A tipindeki gösterge C tipindeki nesneyi gösterir
          p->f();
                               // A::f() çağırılır
          delete p;
          return 0;
```

Çoklu işlev yöntemi, çalışma zamanında bir göstergenin gösterdiği tipteki nesneye aitfonksiyonu çağırabilmesini sağlar. Ancak bu örnekte çoklu işlev uygulanamamışar. Bu yöntemin uygulanması için sanal (virtual) fonksiyon kullanımı gerekir.

Α Α

A Tipinde p Göstergesi ve Çalışma Zamanındaki Davranışı

Üst sınıf tipinde tanımlanmış bir gösterge alt sınıf nesnesini gösterse bile sadece üst sınıf üyelerine erişme hakkına sahiptir.

Yukarıdaki komutta, p göstergesi A tipinde tanımlanır. Ancak p göstergesi, B sınıfının üyesi olan m() fonksiyonuna erişmeye çalıştığı için geçersiz olacaktır.

- Sanal Fonksiyonlar (İng. Virtual Functions)
- Fonksiyonun *üzerine yazma* (overriding), üst sınıfta yer alan bir fonksiyonun, aynı isim ve parametre listesi ile alt sınıfta tekrar tanımlanmasıdır.
- Fonksiyon üzerine yazma işleminin gerçekleşebilmesi için bu fonksiyonların sanal (virtual) fonksiyonlar olarak tanımlanması gerekir.
- virtual anahtar kelimesi ile tanımlanır.

```
//----- A.h -----
#ifndef A_H
#define A_H
class A
    public:
        virtual void f(); // virtual fonksiyon prototipi
};
#endif
//----- A.cpp -----
#include "A.h"
#include <iostream>
using namespace std;
void A::f()
    cout<<"A"<<endl;
```



```
//----- B.h -----
#include "A.h"
class B:public A
    public:
       void f();
//----- B.cpp -----
#include "B.h"
#include <iostream>
using namespace std;
void B::f()
    cout<<"B"<<endl;
```

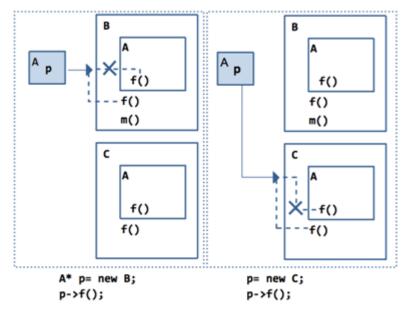
```
//----- C.h -----
#include "A.h"
class C:public A
    public:
        void f();
};
//----- C.cpp
#include "B.h"
void C::f()
    cout<<"C"<<endl;</pre>
```

```
#include "A.h"
#include "B.h"
#include "C.h"
int main()
{
    A* p= new B; // A tipindeki gösterge B tipindeki nesneyi gösterir
    p->f(); // B::f() çağırılır
    p= new C; // A tipindeki gösterge C tipindeki nesneyi gösterir
    p->f(); // C::f() çağırılır
    delete p;
}
```

Çıktı

В

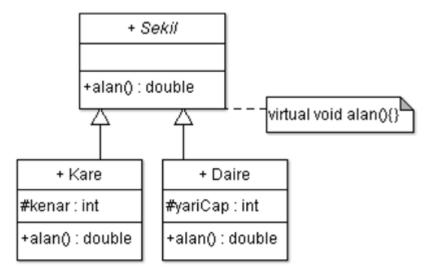
Sanal Fonksiyonlar Kullanıldığında A Tipindeki p Göstergesinin Çalışma Zamanındaki Davranısı

Çoklu işlev yönteminin uygulanması için aşağıdaki tanımlamaların yapılması gerekir:

- sınıflar arasında miras ilişkisi kurulması,
- üst sınıf tipinde bir gösterge veya referans değişkeni tanımı
- üst sınıfta sanal fonksiyon tanımı
- alt sınıfların bu sanal fonksiyonların üzerine yazması

- Örnek: Sekil, Daire, ve Kare sınıfları oluşturalım.
- Her şeklin bir alanı vardır, ancak şeklin türüne göre alan hesabı farklılaşır.
- Örneğin karenin alanı kenar² iken dairenin alanı ise πr²'dir.

Sekil, Daire ve Kare sınıfları

```
//----- Sekil.h -----
#ifndef _SEKIL_H
#define SEKIL H
class Sekil
    public:
        virtual double alan() { return 0;} // virtual üye fonksiyon
};
#endif
//----- Daire.h -----
#include "Sekil.h"
class Daire: public Sekil
    protected:
        int yaricap;
   public:
         Daire(int yaricap):yaricap( yaricap){}
        double alan();
};
//----- Daire.cpp -----
#include "Daire.h"
double Daire::alan() // Dairenin alanını hesaplayan fonksiyon
    return (yaricap*yaricap*3.14);
```



```
//----- Kare.h -----
#include "Sekil.h"
class Kare: public Sekil
    protected:
        int kenar;
    public:
        Kare(int _kenar): kenar(_kenar){}
        double alan();
};
//----- Kare.cpp-----
#include "Kare.h"
double Kare::alan() // Karenin alanını hesaplayan fonksiyon
    return kenar*kenar;
```



```
#include <iostream>
#include "Daire.h"
#include "Kare.h"
#include "Sekil.h"
using namespace std;
int main()
{
    Daire daire(10);
    Kare kare(5);
    Sekil* sekilGosterge = &daire; // Sekil göstergesi daireyi gösteriyor
    cout<<"Alan (Daire) = "<<sekilGosterge->alan()<<endl;</pre>
    sekilGosterge = &kare; // Sekil göstergesi kareyi gösteriyor
    cout<<"Alan (Kare) = "<<sekilGosterge->alan()<<endl;</pre>
    return 0:
```

Çıktı

```
Alan (Daire) = 314
Alan (Kare) = 25
```


Fonksiyon üzerine yazma (overriding) ile fonksiyon yükleme (overloading) kavramları arasındaki farkı vurgulamakta fayda vardır.

- Fonksiyon yükleme aynı fonksiyon isminin farklı parametrelerle yeniden tanımlanmasıdır. Fonksiyon yüklemede fonksiyonun sınıf içinde tanımlanması veya miras ilişkisi kurulması gerekli değildir.
- Fonksiyon üzerine yazma ise üst sınıfta tanımlanan virtual fonksiyonun alt sınıflarda aynı isim ve parametrelerle yeniden tanımlanmasıdır.

- Ing. Pure virtual functions
- Üst sınıfta prototipi verilen sanal fonksiyonların alt sınıflarda üzerine yazılmalarını şart koşmak için kullanılan fonksiyonlardır.
- Söz dizimi:
 virtual VeriTipi fonksiyonAdi() = 0 ;
- =0 ifadesi bu fonksiyonun saf sanal fonksiyon olduğunu tanımlar.
- Bu fonksiyonların içerik kısmı ({...}) yoktur, sadece fonksiyonun prototipi belirtilir.

- **Soyut Sinif** (*İng. Abstract class*)
- İçerisinde en az bir saf sanal fonksiyon bulunan sınıftır
- Soyut sınıflarda saf sanal fonksiyonlara ek olarak diğer veri ve fonksiyon üyeleri de tanımlanabilir.
- Bu sınıflarda tanımlanan saf sanal fonksiyonların içerikleri olamadığı için, bu sınıflardan nesne oluşturulmaz.
- Çoğunlukla oluşturulacak sınıf hiyerarşisinde üst sınıf olarak kullanılırlar.
- Bir sınıf, soyut bir sınıftan türediğinde, bu sınıfta yer alan saf sanal fonksiyonların üzerine yazması gerekir.
- Saf sanal fonksiyonların üzerine yazmadığı durumda alt sınıf sanal sınıf olarak kabul edilir.

```
//----- Sekil.h -----
#ifndef SEKIL H
#define SEKIL_H
class Sekil
                                       // Soyut sınıf tanımı
    public:
        virtual double alan() = 0;  // Saf sanal fonksiyon tanımı
};
#endif
//----- Daire.h -----
#include "Sekil.h"
class Daire: public Sekil
    protected:
        int yaricap;
    public:
        Daire(int yaricap):yaricap( yaricap){}
        double alan();
   ----- Daire.cpp -----
#include "Daire.h"
double Daire::alan()
    return (yaricap*yaricap*3.14);
```

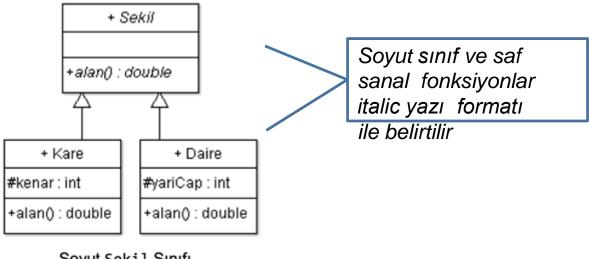


```
//----- Kare.h -----
#include "Sekil.h"
class Kare: public Sekil
    protected:
        int kenar;
    public:
        Kare(int kenar): kenar(_kenar){}
        double alan();
};
//----- Kare.cpp-----
#include "Kare.h"
double Kare::alan()
    return kenar*kenar;
```



```
#include "Daire.h"
#include "Kare.h"
#include "Sekil.h"
#include <iostream>
                                                 Çıktı
using namespace std;
int main()
                                                 Alan (Daire) = 314
                                                 Alan (Kare) = 25
   Daire daire(10);
    Kare kare(5);
    Sekil* sekilGosterge = &daire;
    cout<<"Alan (Daire) = "<<sekilGosterge->alan()<<endl;</pre>
    sekilGosterge = &kare;
    cout<<"Alan (Kare) = "<<sekilGosterge->alan()<<endl;</pre>
   return 0;
```


Soyut Sekil Sınıfı

```
Sekil sekil; // X Hatalı tanım
Sekil* sekilGosterge; // Geçerli tanım
Kare kare(5);
Sekil& sekilRef = kare; // Geçerli tanım
```


İçinde içeriği tanımlanmamış saf sanal fonksiyon(lar) bulunduran sınıflara soyut sınıf adı verilir. Bu sınıflardan nesne yaratılamaz. İçinde hiçbir saf sanal fonksiyon olmayan sınıflara ise **somut sınıf** (concrete class) adı verilir. Bu sınıflardan nesne yaratılabilir.

- İng. Virtual destructors
- İki sınıf arasında bir miras ilişkisi var ise, her iki sınıfında yıkıcı fonksiyonlarıçağırılmalıdır.
- Virtual yıkıcı fonksiyonlar kullanarak alt sınıfın yıkıcı fonksiyonunun da çağırılmasını sağlanır.

```
//----- A.h -----
#ifndef A H
#define A H
#include <iostream>
using namespace std;
class A
    public:
        A(){ cout<<"A";} // Yapıcı fonksiyon
        ~A(){ cout<<"A yok edildi.";} // Yıkıcı fonksiyon
};
#endif
//----- B.h -----
#include "A.h"
class B: public A
    public:
        B(){ cout<<"B";} // Yapıcı fonksiyon
        ~B(){ cout<<"B yok edildi.";} // Yıkıcı fonksiyon
};
```



```
//-----
#include "A.h"
#include "B.h"
int main()
{
    A *aPtr = new B();  // A tipindeki gösterge B tipinde nesneyi gösterir
    delete aPtr;
    return 0;
}
```

```
Çıktı

A

B

A yok edildi.
```

 Virtual yıkıcı fonksiyonlar kullanarak alt sınıfın yıkıcı fonksiyonunun da çağırılmasını sağlayabiliriz.

```
//----- A.h -----
#ifndef A H
#define A H
#include <iostream>
using namespace std;
class A
     public:
        A(){ cout<<"A";}
        virtual ~A(){cout<<"A yok edildi. "<<endl; // virtual yıkıcı fonksiyon
                       system("pause");}
};
#endif
//----- B.h -----
#include "A.h"
class B: public A
     public:
        B(){ cout<<"B";}
         virtual ~B(){cout<<"B yok edildi. "<<endl; // virtual yıkıcı fonksiyon
                              system("pause");}
};
```



```
//------ Uygulama.cpp ------
#include "A.h"
#include "B.h"
int main()
{         A *aPtr = new B();
         delete aPtr;
         return 0;
}
```

```
Çıktı

A
B
B yok edildi.
Press any key to continue...
A yok edildi.
Press any key to continue...
```

4 Statik ve Dinamik Bağlama

- Statik Bağlama (İng. Static binding)
- Derleyicinin, program içerisinde hangi fonksiyonun çağrılacağını derleme zamanında belirlemesine statik bağlama adı verilir.
 - Böylece, daha program çalışarılmadan program içerisinde çağrılacak olan fonksiyonlar belirlenmiş ve derleyici tarafından kod içerisine gömülmüşolur.
 - Bu da çalışma zamanında fonksiyon çağırmak için harcanan zamanı azaltır ve performansı arttırır.

4 Statik ve Dinamik Bağlama...

- Dinamik Bağlama (İng. Dynamic binding)
- Program içerisinde oluşturulan nesneler çalışma zamanında farklılaşırsa, çalışma zamanından önce bir ilişkilendirme yapılmaması gerekir.
- Programcı derleyiciye hangi fonksiyonun çalışma zamanında bağlanacağını belirtebilir.
- Çalışma zamanında yapılan ilişkilendirmeye dinamik bağlama adı verilir.
- Sanal olarak tanımlanan tüm fonksiyonlar derleyici tarafından çalışma zamanında bağlanmak üzere etiketlenir.
- Dinamik bağlama, nesne tabanlı programlama ile gelen çoklu işlev ve sarmalama kavramlarının gerçekleşmesine olanak sağlayan önemli bir kavramdır.
- Statik bağlamaya nazaran daha fazla zaman alsa da, çalışma zamanında değişen nesnelere göre dinamik olarak fonksiyon çağırımına olanak verdiği için programa esneklik kazandırır.

Soru

2. Aşağıda verilen programın çıktısını yazınız. //----- A.h -----#ifndef A H #define A H #include <iostream> using namespace std; class A { public: A(){ cout << "1. A" << endl;</pre> ~A() cout << "2. ~A" << endl; virtual void f1(); void f2(); #endif

Soru...

```
//----- A.cpp
#include "A.h"
void A::f1()
    cout << "3. A.f1()" << endl;</pre>
void A::f2()
    cout << "4. A.f2()" << endl;
//----- B.h -----
#include "A.h"
class B: public A
   public:
      B()
        cout << "5. B" << endl;</pre>
      void f1();
      void f2();
};
```

```
//----- B.cpp ---
#include "B.h"
void B::f1()
    cout << "6. B.f1()" << endl;</pre>
void B::f2()
    cout << "7. B.f2()"<< endl;</pre>
//----- Uygulama.cpp
#include "A.h"
#include "B.h"
int main()
    A a;
    B b;
    A *aGosterge = new B;
    a.f1();
    a.f2();
    b.f1();
    b.f2();
    aGosterge->f1();
    aGosterge->f2();
    delete aGosterge;
    return 0;
```

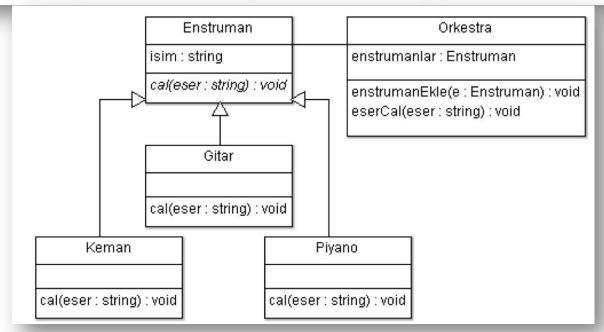

Cevap

```
2.
    1. A
    1. A
    5. B
    1. A
    5. B
    3. A.f1()
    4. A.f2()
    6. B.f1()
    7. B.f2()
    6. B.f1()
    4. A.f2()
    2. ~A
```

Soru

4. Bu soruda bir orkestra nesnesini modellemeniz beklenmektedir. Bir orkestraya herhangi bir enstrüman eklenebilmektedir. Orkestradan bir eseri çalması istendiğinde, orkestrada yer alan tüm enstrümanlar kendilerine özgü eseri çalmaya başlayacaklardır. Problem tanımına ek olarak UML sınıf diyagramı, Enstruman sınıfı, main() fonksiyonu ve örnek çıktı verilmiştir. Buna göre gerekli sınıf ve fonksiyon tanımlamalarını yapınız.

Soru

```
class Enstruman
    protected:
        string isim;
    public:
        Enstruman(string _isim):isim(_isim){}
        virtual void cal() = 0;
};
    //...
int main()
    Orkestra orkestra;
    Keman keman;
    Piyano piyano;
    Gitar gitar;
    orkestra.enstrumanEkle(&keman);
    orkestra.enstrumanEkle(&piyano);
    orkestra.enstrumanEkle(&gitar);
    orkestra.eserCal("Pavane");
   return 0;
Örnek Çıktı
Keman caliyor...
Piyano caliyor...
Gitar caliyor...
```

```
// ----- Enstruman.h -----
#ifndef ENSTRUMAN H
#define ENSTRUMAN H
#include <iostream>
using namespace std;
class Enstruman
    protected:
        string isim;
    public:
        Enstruman(string _isim):isim(_isim){}
        virtual void cal(string eser) = 0;
};
#endif
```



```
#include "Gitar.h"
#include <iostream>
using namespace std;

void Gitar::cal(string eser)

{
    cout<<isim<<" caliyor..."<<endl;
}</pre>
```



```
// ----- Keman.h -----
#include "Enstruman.h"
#include <iostream>
using namespace std;
class Keman: public Enstruman
   public:
       Keman():Enstruman("Keman"){}
       void cal(string eser);
};
// ----- Keman.cpp ------
#include "Keman.h"
#include <iostream>
using namespace std;
void Keman::cal(string eser)
    cout<<isim<<" caliyor..."<<endl;</pre>
```

```
// ----- Piyano.h -----
#include "Enstruman.h"
#include <iostream>
using namespace std;
class Piyano: public Enstruman
    public:
        Piyano():Enstruman("Piyano"){}
        void cal(string eser);
};
// -----Piyano.cpp ------
#include "Piyano.h"
#include <iostream>
using namespace std;
void Piyano::cal(string eser)
    cout<<isim<<" caliyor..."<<endl;</pre>
}
```

```
#include "Enstruman.h"
#include <iostream>
using namespace std;
class Orkestra
{
    Enstruman* enstrumanlar[5];
    static int x;
    public:
        void enstrumanEkle(Enstruman* e);
        void eserCal(string eserAdi);
};
```

```
// ----- Orkestra.cpp -
#include "Enstruman.h"
#include "Orkestra.h"
#include <iostream>
using namespace std;
void Orkestra::enstrumanEkle(Enstruman* e)
    enstrumanlar[x] = e;
    X++;
void Orkestra::eserCal(string eserAdi)
{
    for(int i=0;i<x;i++){</pre>
        Enstruman* e = enstrumanlar[i];
        e->cal(eserAdi);
int Orkestra::x = 0;
```



```
#include <iostream>
#include "Orkestra.h"
#include "Keman.h"
#include "Piyano.h"
#include "Gitar.h"
using namespace std;
int main()
   Orkestra orkestra;
    Keman keman;
   Piyano piyano;
   Gitar gitar;
   orkestra.enstrumanEkle(&keman);
   orkestra.enstrumanEkle(&piyano);
   orkestra.enstrumanEkle(&gitar);
   orkestra.eserCal("Pavane");
    return 0;
```